

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20168/2023
21.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милован Милутиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Веран Панић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљево Гж 870/23 од 27.04.2023. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљево Гж 870/23 од 27.04.2023. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Ваљево Гж 870/23 од 27.04.2023. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Ваљево П 4201/21 од 18.01.2023. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу надокнади трошкове ревизијског поступка у износу од 74.148,00 динара, у року од осам дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљево П 4201/21 од 18.01.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због тога што је туженикова стока уништила тужиочев засад поврћа на кп. бр. .. КО ..., исплати укупан износ од 127.900,00 динара и то: на име накнаде материјалне штете на засаду поврћа 2020. године новчани износ од 74.800,00 динара и на име накнаде материјалне штете на засаду поврћа 2021. године новчани износ од 53.100,00 динара, све са законском затезном каматом од 18.01.2023. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове од 107.358,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљево Гж 870/23 од 27.04.2023. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев садржине наведене у ставу

првом изреке, те тужилац обавезан да туженом надокнади трошкове првостепеног поступка у износу од 78.000,00 динара. Тужилац је обавезан да туженом надокнади трошкове другостепеног поступка у износу од 43.716,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о изјављеној ревизији, ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су сувласници суседних парцела. Тужилац је на својој парцели имао башту, а овце туженог су у току 2020. и 2021. године континуирано улазиле у ову башту и уништавале повртарске културе тужиоца. На наведени начин, тужилац је претрпео штету која у 2020. години износи 74.800,00 динара, а у 2021. години 53.100,00 динара, на које износе првостепени суд обавезује туженог да тужиоцу надокнади, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, на основу члана 154. Закона о облигационим односима.

Другостепени суд налази да је на утврђено чињенично стање погрешно примењено материјално право, пошто из утврђених чињеница по члану 231. ЗПП не произилази основаност постављеног захтева.

По становишту Врховног суда, на чињенично стање утврђено у спору мале вредности које не може бити предмет испитивања у жалбеном поступку (члан 479. став 1. ЗПП), неправилно је другостепени суд применио материјално право када је одбио постављени тужбени захтев.

Законом о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“ бр. 29/78 ... „Службени гласник РС“ бр. 18/20), прописано је да се за штету од ствари или делатности од којих потиче повећана опасност штете за околину одговара без обзира на кривицу (члан 154. став 2.); да се сматра да штета настала у вези са опасном ствари, односно опасном делатношћу потиче од те ствари, односно делатности, изузев ако се докаже да оне нису биле узрок штете (члан 173.); да за штету од опасне ствари одговара њен ималац, а за штету од опасне делатности одговара лице које се њоме бави (члан 174.); да се висина накнаде штете одређује према ценама у време доношења судске одлуке, изузев случаја када закон наређује што друго (члан 189. став 2.).

Пракса Врховног суда уједначена је по питању да за штету коју причине домаће животиње одговара њихов власник по одредбама чланова 173. и 174. Закона о облигационим односима.

У конкретном случају, на основу непосредног расправљања до закључења главне расправе утврђено је да су овце туженог на повртарским културама тужиоца у току 2020. и 2021. године причиниле штету, утврђена је висина штете према ценама на дан доношења пресуде, па је првостепени суд поступио у складу са општеприхваћеном праксом судова и обавезао туженог, власника оваца, да тужиоцу надокнади штету.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је у ставу другом изреке.

На основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП, ставом трећим изреке, тужиоцу су досуђени трошкови ревизијског поступка. Висина накнаде одмерена је према опредељеном захтеву, а досуђени износ од 74.148,00 динара чине награда за састав ревизије од 27.000,00 динара, те судске таксе на ревизију од 24.716,00 динара и пресуду овог суда од 37.074,00 динара.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**